

BÚSTIA

La Generalitat contra la normativa

El Departament de Cultura de la Generalitat (del Principat), dins la campanya de catalanització de pel·lícules estrangeres, ha traduït de l'anglès el llarmetratge «*Una rossa molt dubtosa*».

Malauradament, però, quan calia esperar-ne una traducció acurada d'acord amb la normativa vigent dictada per l'Institut d'Estudis Catalans, resulta que la pel·lícula es farcida de paraules castellanes i barbarismes que, ben evidentment, no aportan res a l'obra. A tall d'exemple esmentaré els mots «tio», «sostens», «entregar», «polvets», «rulos», i «guapo». Paraules que amb una mica de bona voluntat i de professionalitat haurien pogut aparèixer traduïdes correctament a la nostra llengua.

Davant aquest fet que considero greu i simptomàtic, exposo les reflexions següents:

1) La Generalitat demostra poc interès, per no dir desídia, pel que fa al nostre idioma alhora que desautoritza o ignora la màxima autoritat lingüística del nostre país, l'Institut d'Estudis Catalans.

2) Aquesta actitud és impròpia del govern del Principat perquè permet i propicia l'empobriment lèxic i sintàctic i, per tant, accentua i accelera l'acostament perillós del nostre idioma a l'espanyol.

3) L'actitud passiva i poc entusiasta en defensa de la qualitat de la nostra llengua diu molt poc a favor dels lingüistes contractats per la Generalitat.

4) Si la Generalitat continua promovent aquest català barrejat amb paraules forasteras s'acabarà consolidant la sensació que, d'idioma seriós i important, només n'hi ha un: l'espanyol, la normativa del qual no es qüestiona i s'aplica acuradament per tothom i sobretot pel professorat que imparteix assignatures en aquesta llengua. Disortadament, no podem dir el mateix dels professors que fan classes en català.

5) Sospito, amb prou causes, que la voluntat política del govern de la Generalitat sigui la d'afavorir la implantació d'un català descafeïnat. Per què?

JORDI MARTINEZ (Tarragona)

EL BLAVERISME ENVAEIX L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS?

Que la nostra llengua viu un moment difícil no és una notícia nova. Que l'Institut d'Estudis Catalans no té autoritat i «deixa fer», «deixa passar», tampoc. Que, darrere d'aquest «deixar fer», s'hi amagava alguna cosa més, ja comença a ésser evident.

Tot d'una, la cortina s'ha obert públicament i, «voilà!», ja teniu el que amagava. El divendres 21 de febrer va aparèixer al diari «El País» una notícia ben clarificadora: L'I.E.C. ha demanat la col·laboració de correctors dels mitjans de comunicació, d'ensenyants i d'escriptors per tal d'ampliar el Diccionari Normatiu de la Llengua Catalana. En el projecte, hi treballen Joan Bastardas i Teresa Cabré.

Casualment (?) una de les primeres respostes ha estat la del Grup d'Estudis Catalans (GEC), constituït el mes de març de l'any passat i integrat per set o vuit persones, entre les quals trobem Ricard Fité, responsable lingüístic del diari «Avui», i Xavier Pericay i Ferran Toutain, autors del llibre «Verinosa llengua».

La proposta presentada pel GEC consta de 60 folis en els quals es recullen 778 paraules que el grup proposa que entrin en el Diccionari Normatiu. Hi ha paraules i locucions incloses en altres diccionaris, com el Català-Valencià-Balear, de Francesc de B. Moll i Antoni M. Alcover, i el Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana, de Joan Corominas. (Cal tenir en compte que ni l'un ni l'altre no són diccionaris normatius i que, a més, el GEC s'entreté a manipular-los). També hi ha locucions d'ús corrent (quin ús?) i molts castellanismes.

Segons aquesta proposta, podrien figurar en el Diccionari Normatiu paraules com *barco*, *cuidar*, *tonto*, *viudo*, *bueno*, *jefe*, *acera*, *apretar*, *bolso* i d'altres.

Davant aquestes informacions, l'Associació Llengua Nacional ha encetat una campanya de denúncia per tal que el senyor Antoni M. Badia i Margarit, responsable màxim del projecte del nou diccionari, aturi les propostes del GEC i escolti els arguments de Llengua Nacio-